

Magnífic concert

L'Orquestra de Cambra de Stuttgart, en plena actuació.

L'Orquestra de Cambra de Stuttgart va interpretar al Festival de Torroella peces de Grieg, Dvorák i Txaikovski. L'audició va començar amb "Dues melodies nòrdiques op. 63" i va arribar a un dels seus punts culminants amb la Serenata de Txaikovski.

JAUME BUSQUÉ

El públic de Torroella, fidel al seu festival, coneix sobradament l'estil i la ideologia que sustenta el certamen d'estiu des de fa més de trenta anys.

El programa que va presentar l'Stuttgarter Kammerorchester responia al plantejament general del cicle: que tot tingui una coherència i que l'oferta tingui un sentit, més enllà del gaudi legítim i l'entreteniment i que, per damunt de tot, es faci pedagogia i els oients en surtin sabent-ne més.

Tenia sentit, doncs, el fet que la proposta musical de la formació de cambra se centrés en les obres de tres autors representants de l'escola nacionalista dels seus respectius països. Tres escoles que es diferencien clarament i que el conjunt instrumental va subratllar amb intensitat; les diferències, però, tenien en comú la rabiosa contemporaneïtat dels autors: Txaikovski va néixer el 1840, Dvorák el 1841 i Grieg és nascut el 1843. L'audició va iniciar-se amb les Dues melodies nòrdiques op. 63 del noruec Edvard Grieg i, tot seguit, la peça del nòrdic es va contraposar amb la del txec Antonin Dvorák, la Serenata per a cordes en Mi major, op. 22.

La formació de corda, de disset músics, exhibeix un so impecable, intens, ben treballada la lectura i l'exposició d'idees, claredat, doncs, sobre el que vol dir i com es vol transmetre. L'obra romàntica en si mateixa pretén fer un discurs que interrogui l'oient, el lector o l'espectador i, en aquest cas, l'Orquestra de Cambra d'Stuttgart va satisfer la bona disposició del públic torroellenc sempre permeable i exigent.

A la segona part, l'orquestra va retornar a l'obra de Grieg, les Dues melodies elegíiques, op. 34 i va concloure amb l'espectacular Serenata per a cordes en Do major op. 48 del rus Piotr Íllitx Txaikovski, que va servir per incidir encara més en les diferències diametral i els punts en comú d'una etapa històrica especialment interessant de l'Europa romàntica. La precisió, l'elegància, la potència de so, la capacitat de matisació que donava a entendre la profunda assimilació de la partitura van fer-se encara més evidents en la Serenata de Txaikovski.

El Festival de Torroella no és indemne a una crisi que castiga tothom i a tot, a l'atenció sanitària, l'ensenyament i la cultura. Ara, doncs, l'oient no s'emporta un programa de mà, sinó que ha estat substituït per un díptic amb les peces del concert, el currículum de la formació i el seu director i un comentari. El del concert de l'Orquestra de Cambra d'Stuttgart anava signat per Irene Pujol i Torras, un comentari del qual hem de destacar la bona exposició discursiva, la claredat del plantejament que li dóna un alt valor didàctic, i l'excel·lent narració des del punt de vista lingüístic.

I, avui, no podem acabar sense una nota d'obligat aclariment: aquest comentarista, en el DdG d'ahir ressaltava el fet que durant les dues hores del concert que va oferir Ute Lemper a Torroella se sentia el soroll d'un aire condicionat, a l'Espai Ter acabat d'estrenar. No és veritat: no era l'aire condicionat l'objecte d'una fressa inoportuna. Es tractava de l'aparell de refrigeració d'unes columnes de llum que formaven part de l'espectacle. Aquest va ser el motiu d'un soroll efímer que no se sentirà mai més. L'aire condicionat està ben instal·lat, no fa soroll i compleix la funció per la qual es va inventar: que la temperatura tot l'any sigui l'adequada, sense que s'alteri l'audició musical.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/07/magnific-concert/629697.html?utm_source=rss